

Christiansborg-Venstre og Københavner-Venstre med hensyn til social- og velfærdspolitik.

Vil det sige, at Venstre ikke længere mener noget med deres såkaldte velfærdspolitik og velfærdsprogram over for samfundets svageste, som man på et tidspunkt ytrede sig om i Venstre? Det er jo ikke noget, man typisk gør, men man har dog gjort det.

Det, der kan undre, er, hvorfor der er en så skærende kontrast mellem det, hr. Thor Pedersen står og siger her fra talerstolen, og det, som man ser Venstre gøre i praktisk politik. Det er dog den praktiske politik, vælgerne mærker, og jeg kan i hvert fald høre, at der er 81 mio. kr.s forskel mellem det, Venstre vil, og det, som Socialdemokraterne vil i København, og det er dog en forskel, som vælgerne kan mærke.

Vi får tilsyneladende ikke noget svar på spørgsmålet om udviklingsbistanden: Hvorfor skal verdens svageste tages som gidsler i Venstres forgyldningspolitik op til et eventuelt og i hvert fald kommende folketingsvalg? Hvorfor kan vi ikke få svaret på, hvilken betydning en nedskæring i udviklingsbistanden vil få for flygtningestrømmen i verden, og hvad den vil betyde for flygtningesituationen i Danmark?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thor Pedersen, og derefter er der noget, der tyder på, at vi kommer videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Lige igen til hr. Lars Kramer Mikkelsen om København: Jeg ved blot, at vores forudsætning er, at den enkelte pensionist får ret til at vælge selv, og det giver vi ½ mia. kr. til. Det er rimelig enkelt at forstå. Jeg ved ikke, hvad man har vedtaget i Københavns Kommune i går, jeg kender ikke debatten, og den vil jeg ikke bindes op på. Sådan må det nu engang være.

Så vil jeg sige, at jeg mener i virkeligheden, fejlen er, at de, der hjælper, stiller alt for få krav om, at for at blive programsamarbejdsland eller på anden vis indgå bindende aftaler forudsætter det demokrati og menneskerettigheder og bekæmpelse af korruption. Det må jeg sige. Det bør være forudsætningen. Jeg taler jo ikke om nødhjælp.

Jeg taler om de tilfælde, hvor man officielt siger, at det egentlig er regimet, man indgår aftaler med. Det er ikke ngo'erne, det er regimet, man indgår aftaler med, og her signalerer man ikke i tilstrækkelig grad, at forudsætningen er, at

man skal overholde regler om demokrati og menneskerettigheder og opføre sig ordentligt. Det skulle Mugabe have fået at vide for meget længe siden, for et år siden. Det er mærkeligt, at nu kan man godt se, at det, vi sagde for et år siden, jo er rigtigt, og at han er en bandit. Og de, der bekæmper ham i Zimbabwe, siger også at man skal lade være at støtte landet.

Og det er ikke bare dér. Burkina Faso fører krig i nabolandene om diamantminer, og Kenya og Vietnam har et etpartisystem, der også undertrykker menneskerettigheder og har korrupsion. Der må altså være nogle principper, der er gældende for, hvordan vi egentlig bruger skatteydernes penge, og det har jo ikke noget at gøre med nødhjælp, hvor folk her og nu står i akut nød og har brug for bistand.

Må jeg sige til hr. Søren Kolstrup, at det med forening altså var meget morsomt, altså at vi ikke ønsker et rent miljø, hvor fuglene synger. Jeg tror i virkeligheden, når man angriber landbruget, at det måske er dem, der egentlig har sikret, at vi har rent miljø. Det er mærkeligt, at det er ude, hvor landmændene er, at man taler om, at nu skal man bevare og opretholde det, som det har været i 200 år. Ude i Ørestaden har man ingen krav om, at det skal være, som det har været inden for de sidste 200 år. Hvor er det, man pumper vandet op? Er det under byerne? Er det i erhvervsområderne? Næh, det er ude hos landmanden, der har gået og passet på sin bedrift og sin jord og sit grundvand.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Mangel på mod og mangel på handlekraft – det er det overordnede billede af regeringens finanslov.

Regeringens udspil indeholder en række forslag om udgiftsstigninger: 1 mia. kr. til forskellige initiativer inden for IT, forskning, erhvervs politik, uddannelse og de svage grupper, 600 mio. kr. til boligområdet og så naturligvis løftet om forbedringerne af barselorloven.

Man har modet og handlekraften til gaverne. Her har man alt i alt 2,5 mia. kr., som ministre og menige MF'er fra regeringspartierne kan drage på landsturné med: Se, her er alt det gode, vi vil! Og så er det nok lige meget, at forslagene ikke er specificeret ud, så de kan dække alt godt fra havet. Man kan bruge pengene flere gange.